

Dobje. Na dan 4. aprila je imelo tukajšnje Katoliško slovensko izobraževalno društvo svoj občni zbor, na katerem je pristopilo 73 novih članov. Društvo ni delovalo že od leta 1927, odkar je odšel č. g. župnik dr. Ivan Žagar. Z ozirom na naše krajevne razmere je društvo neobhodno potrebno in se ga ljudstvo z veseljem oklepa. Žal da nimamo dovolj sposobnih delavnih moči in primerne prostora.

Št. Ilj pri Velenju. Podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva priredi v nedeljo, dne 17. aprila ob pol 3. uri popoldne šaljivo igro »Kmet Herod« v Društvenem domu. Pred predstavo bo našim gospodinjam in dekletom govoril priljubljeni g. Levstik iz Celja. Predavanje bo kajpada zanimalo tudi moški spol. Predstavil se nam bo tudi krepak pevski zbor pod vodstvom g. Cirila Veniškina iz Škal. Čisti dobiček je namenjen povzdigi sadjarstva v Št. Ilju, ki pa je že sedaj na visoki stopnji. Vljudno vabljeni domačini in sosede, posebno gospodinje in dekleta!

*

Skrivnost milijonarki.

»Herald Square« je eden najstarejših hotelov Njujorka in je zavzemal svoj čas poleg znanega hotela »Waldorf Astoria« v amerškem velenju prvo mesto. Je bilo torej povsem naravno, da si je izbrala bogata gospa Ida Wood skupno s sestro in nečakinjo baš ta hotel kot prebivališče. Podučila je osobje hotela, da je ne sme nikdo vznemirjati in ne smejo pustiti nikogar k njej.

Leta so pretekla. Med tem je že bila umrla sestra milijonarki in tej je sledila kmalu na drugi svet tudi nečakinja. Ida Wood je ostala v dveh najetih sobah sama in je preživljala čisto samotarsko življenje. Plačevala je točno račune in povrh je še dajala strežnicam lepo napitnino. Oblačila se je vedno črno in je nosila klobuk, ki je presegal leta navadnega človeškega življenja. Praga hotelske jedilnice ni prestopila nikoli. Živela je le od kruha in mleka.

Živa duša se ni zmenila za staro go-

spo, dokler se ni izkazalo lepega dne, da hrani Ida Wood milijonsko premoženje v svojih dveh sobah. Njen nečak, Otis Wood, je bil iztaknil bogastvo.

Pred mnogo leti je slovela Ida Wood kot krasotica v Njujorku. Bila je središče družabnega življenja in jej je bila nekoč dana priložnost, da je plesala s tedanjim princem Valeškim, poznejšim angleškim kraljem Edvardom VII., ko je posejil Združene države.

Po smrti moža je dvignila Ida Wood denarno zapuščino v banki in je izgnila neznanu kam v spremstvu sestre ter nečakinje. Milijone, katere jej je izplačala banka, je nosila neprestano pri sebi. Cela jata zasebnih detektivov, katere so najeli njeni sorodniki, je bila na delu, da bi izsledila bivališče izginule. Iskali so jo povsod na svetu. Tim večje je bilo presenečenje, ko je zadel na milijonarko lepega dne njen nečak v hotelu »Herald Square«, v sredini Njujorka. Ker je bogatašinja stara že 94 let, je pričela med sorodniki neugnana tekma za dediščino njenega milijonskega

Kotije. Naše prostovoljno gasilno društvo je na spomlad zopet oživelu. Na velikonočni ponedeljek se je zopet prikazalo na odru. S sodelovanjem tukajšnjega pevskega zbora je uprizorilo burki »Vedež« in »Kakšen gospod, tak sluga«. Obe igri sta dobro uspeli in sta zbudili veliko smeha. Tako igralci kakor tudi pevci so bili deležni vsestranske pohvale. Igra se bo ponovila. Obiskalo je naš kraj na velikonočne praznike dosti smučarjev, saj je bilo še kakih 40 cm debelo snega. Žal so imeli nesrečo. Na velikonoč si je namreč nek 9 letni deček, doma iz Maribora, pri smučanju zlomil nogo, neka dama pa si je nogo izvinila.

Marenberg. Spet se oglašamo Marenberžani, da sporočimo svetu nekaj novic. Za nas so sicer že bolj »stare novice«, za marikaterega brávca Slov. gospodarja bodo še golovo nove.

Smo bolj počasni, ker smo precej v sorodstvu s Pohorci na oni strani Drave. — Na cvetni ponedeljek je bil spet sejem. Tokrat je bilo približno 30 glav živine. Obisk sejma je bil precejšen, kupovalo pa se je zelo malo. — Na veliki petek popoldne je bila običajna procesija na Kalvarijo, kjer je bil križev pot ob 5 postajah skrivnosti žalostnega dela sv. rožnega venca. Bil je tudi nagovor na ljudstvo, ki se je v častnem številu zbralo, da dostojno počasti spomin Odrešenikove smrti. V Zgornji Vižingi je umrla 74 letna gospa Marija Leitinger, rojena Vald v Ribnici na Pohorju. Lani 15. avgusta je še slovesno obhajala zlato poroko. Kmalu nato so jo odpeljali v bolnico. Trpela je pol leta zelo hudo, dokler ni Bog verno ženico na velikonočno nedeljo poklical k sebi. — Banovinski zdravnik dr. A. Hönnigmann je kupil na Remšniku posestvo g. Kajzer-ja, po domače Urlepovo, za 120.000 Din. Knjižnica Katoliškega prosvetnega društva se je v zadnjem času povečala za precejšnje število knjig. Segajte pridno po njih: dobite takšne za kratek čas in takšne za pouk.

Kamnica. Za Veliko noč nam je pripravila neizprosna smrt dva žalostna sprevođa, smo na zadnji poti spremili ugledni gospodinj Veroniko Čížekovo iz Jelovca in Roza Vadlenbergerjevo pri Sv. Urbanu. Po Veliki noči pa zamoremo veselo poročati, da smo na Marijin praznik prav slovesno obhajali svoj materinski dan in veličastno pohvalili dobre mamice, ki za svojo mladino tako požrtvovalno skrbijo. Tudi slikanje naše lepe podružnice sv. Urbana prav lepo napreduje in že nestrapno pričakujemo veselega dne, ko se nam bo pokazala v svojem novem svatovsitem oblačilu. Na nedeljo Dobrega pastirja pa smo imeli veselo gostijo gospe Franje Hauptman, rojene Košir z g. I. Ločičnik iz Maribora.

Svečina. Naša župnija je sedaj v verskem oziru čisto prerोजना. Na praznik sv. Jožefa je

truplo so stlačili po tedanjih predpisih v meter široko krsto, ko so ga poprej po staroegipčanskem običaju balzimirali. Kakor vse mumije so ovili tudi to s platnenimi omoti. Ker je pa bil rajni svojcem posebno ljub in drag, so poskrbeli za to, da mu je poslikal slikar potno ruto. Z grobom omenjenega moža je bila odkrita tudi njegova potna ruta. Na ta način je prišlo današnje človeštvo v posest 7000 let stare slikarije na platno, ki je dosedaj najstarejša. Odkritje se je posrečilo Italjanski ekspediciji, ki je oddala nad vse dragoceno najdbo muzeju v mestu Turin. Rutica je bila že seve-

čila povodenj upostošenje in kjer se je bila usidrala lakota. Človek je na večer še zdrav, drugi dan se že zvija radi pekočega ognja v prsah ter po trebuhu in črevah. Na več mestih vzrastejo gnojne bule, smrt je še edino odrešenje iz peklenjskih muk.

Pri živini gre mnogo hitreje. Kmet naklene junce, se poda na njivo orat, nazaj pa privpije ves obupan, da sta se zgrudila mrtvi obe živali. Število človeških in živalskih žrtev je že tako naraslo, da jih ne utegnejo več pokopavati.

Gospoda se je zaklenila za grajsko obzidje bolj skrbno nego pred Turčinom; narod pa pada, umira in tuli od lakote. . . . Kuga je že napodila v smrt cele družine, izpraznila domačije ter iztrebila vasi. Mrtev človek in žival obležita, kjer ju je zalotila smrt. Nikdo se niti ne zmeni, kdo bi naj bila nesrečna žrtev, kaj šele, da bi se je usmilil in jo zagrebel.

Zrak po celem Zagorju je tako otrovan od kuge, da ga ne morejo očistiti nobene čarovnije.

Staro Bibičko v Zelenjakih, ki je znala edina pomagati v tej bolezni ljudem in živini, je

ukazal cesargrajski oskrbnik živo sežgati. Nekdo jo je bil ovadil radi čarovništva. Grajski beriči so dobili res pri njej: močerade, krstače, posušene kače in druga proti kugi obična zdravila. Obsojili so jo na prostem pod milim nebom na smrt na grmadi, ker je priklicala z zlodejevo pomočjo črno kugo v izstradane kraje. Nikdo si ni upal babure zgrabiti, da bi jo bil privezal na kup pripravljenih drv ter podkuril. Natirali so ženšče v njeno lastno bajto, zapahnilo vrata ter upepelili kočuro s copernico vred. Kljub temu, da je uničil Bibičko ogenj z zdravili vred, kuga še hujske razsaja. Narod je uverjen, da bo udarila tudi po strahopetnih gospodi.

Štajerski gorenjci niso verjeli Zagorcem radi stare izkušnje: Hrvat rad pretirava vsako istino! Je bila že tedaj in je še danes navada, če pogori koča enemu zagorskemu seljaku, prosjačijo kar cela sela daleč naokrog kot pogorelci. Zagorec rad vzbuja sočutje, raznaša tisočkrat povečane novice, da zastonj piše in mu poskakuje srce, če drugega gane iz trte in domišljije izvita usoda.

Nekaj pa je vendarle moralo bukniti med